

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie w I Wydziale Cywilnym w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR (del.) Marcin Borcuch

Protokolant: Piotr Brodowski

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2016 roku w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa H. M. (1)

przeciwko D. S. i L. B.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego i zapłatę

- 1. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 24 września 2013 roku sygn. akt XV C 383/12, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 27 lutego 2015 roku sygn. akt I ACa 614/14, który został uzupełniony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 13 maja 2015 roku sygn. akt I ACa 614/14, zaopatrzonych w klauzulę wykonalności w dniu 26 maja 2015 roku, w części w zakresie zasądzonych na rzecz D. S. i L. B. kwot po 161 216,72 (sto sześćdziesiąt jeden tysięcy dwieście szesnaście 72/100) złotych;**
- 2. zasądza od D. S. na rzecz H. M. (1) kwotę 9 783,27 (dziewięć tysięcy siedemset osiemdziesiąt trzy 27/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 listopada 2015 roku do dnia zapłaty;**
- 3. zasądza od L. B. na rzecz H. M. (1) kwotę 9 783,27 (dziewięć tysięcy siedemset osiemdziesiąt trzy 27/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 listopada 2015 roku do dnia zapłaty;**
- 4. oddala powództwo w pozostałym zakresie;**
- 5. zasądza od D. S. na rzecz H. M. (1) kwotę 12 723,36 (dwanaście tysięcy siedemset dwadzieścia trzy 36/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;**
- 6. zasądza od L. B. na rzecz H. M. (1) kwotę 12 723,36 (dwanaście tysięcy siedemset dwadzieścia trzy 36/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;**
- 7. nakazuje pobrać od D. S. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 332 (trzysta trzydzieści dwa) złote tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;**
- 8. nakazuje pobrać od L. B. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 332 (trzysta trzydzieści dwa) złote tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych**

UZASADNIENIE

W dniu 21 września 2015 r. powód H. M. (1) reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika złożył do tutejszego Sądu pozew przeciwko pozwanym D. S. i L. B. w którym wniósł o:

- pozbawienie w części wykonalności tytułu egzekucyjnego w zakresie punktu I podpunktu 1 litera a wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 27 lutego 2015 r. w sprawie I ACa 614/14 w odniesieniu do pozwanej D. S. i pozwanego L. B. co do kwot po 154 591,23 zł na rzecz każdego z pozwanych;

- zasądzenie od każdego z pozwanych D. S. oraz L. B. na rzecz powoda L. M. kwot po 16 408,76 zł wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę od dnia 13 września 2015 r.

- obciążenie pozwanych kosztami postępowania w sprawie (pozew k. 2-3).

Strona powodowa wskazała, że w przytoczonym wyżej wyroku Sąd Apelacyjny w Gdańsku zasądził od H. M. (1) oraz (...) S.A. na rzecz pozwanych kwoty po 171 000 zł z zastrzeżeniem, iż zapłata orzeczonych kwot przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego do wysokości zapłaconej kwoty. Powód zaznaczył, że w dniu 10 marca 2015 r. (...) S.A. w całości zaspokoił roszczenie pozwanych wypłacając im kwoty po 171 000 zł, natomiast pozwani po uzyskaniu w dniu 26 maja 2015 r. tytułu egzekucyjnego, w sierpniu 2015 r. złożyli wniosek egzekucyjny do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla W.w W., który prowadzi egzekucję pod sygn. akt Km 1263/15. W dniu 11 września 2015 r. organ egzekucyjny pomimo wskazania przez powoda na wypełnienie zobowiązania, dokonał zajęcia rachunku bankowego powoda oraz kwoty 32 817,53 zł, z czego 2 625,40 zł zostało zatrzymane przez Komornika na poczet wynagrodzenia, natomiast reszta przekazana została pozwany w częściach równych. Jako podstawę dochodzonych roszczeń powód wskazał art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. w zakresie powództwa przeciwegzekucyjnego oraz art. 415 i 405 k.c. w zakresie powództwa o zapłatę (uzasadnienie pozwu k. 3-5).

W odpowiedzi na pozew z dnia 27 listopada 2015 r. pozwani działając za pośrednictwem profesjonalnego pełnomocnika wnieśli o oddalenie powództwa, wyłączenie do odrębnego postępowania roszczeń w zakresie zasądzenia od pozwanych kwot po 16 408,76 i przekazanie sprawy w tym zakresie sądowi właściwemu rzeczowo i miejscowo. Ponadto wnieśli o zawieszenie postępowania do czasu rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy skarg kasacyjnych od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w sprawie I ACa 614/14 i wniosku o rozpoznanie przez Sąd Najwyższy postanowienia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 24 września 2015 r. w sprawie I ACa 614/14 oraz o zasądzenie od powoda na rzecz każdego z pozwanych kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z normami przepisanyymi (odpowiedź na pozew k. 86-87).

W ocenie strony pozwanej dochodzone przez powoda roszczenie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego oraz roszczenie o zasądzenie od pozwanych kwot po 16 408,76 zł są roszczeniami różnego rodzaju, dlatego też roszczenie to powinno zostać wyłączone do odrębnego postępowania i przekazane sądowi właściwemu rzeczowo i miejscowo. Jednocześnie z ostrożności procesowej pozwani podnieśli, że nie jest prawdą jakoby otrzymali oni w wyniku egzekucji komorniczej w sprawie KM 1236/15 kwoty po 15 096,06 zł. Ponadto egzekucja prowadzona jest na podstawie tytułu wykonawczego w postaci prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, sygn. akt I ACa 614/14, stąd też dochodzenie wskazanych kwot z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia jest bezpodstawne, bowiem odpada przesłanka uzyskania korzyści bez podstawy prawnej. Jeżeli chodzi o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego stron pozwana podniosła, że wbrew twierdzeniom powoda wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 27 lutego 2015 r. nie zawiera zastrzeżenia, że zapłata orzeczonych kwot przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego do wysokości zapłaconej kwoty. W ocenie pozwanych Sąd Apelacyjny nie orzekł ani o zasądzeniu na rzecz powodów odsetek od zasądzonych od obu pozwanych kwot po 171 000 zł, ani nie orzekł, że zapłata orzeczonych kwot przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego do wysokości zapłaconej kwoty. Zdaniem strony pozwanej Sąd Apelacyjny mógł i zasądził od obu pozwanych na rzecz powodów kwoty po 171 000 zł. Ponadto, jak zaznaczyli pozwani, nawet gdyby uznać że Sąd Apelacyjny w wyroku popełnił błąd i niezgodnie ze swoją intencją nie orzekł, że zapłata orzeczonych kwot przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego do wysokości zapłaconej kwoty to z chwilą ogłoszenia wyroku był on związany swoim orzeczeniem, a jego zmiana możliwa jest jedynie w wyniku wniesienia środka odwoławczego, a nie wykładni wyroku, która nie może prowadzić do uzupełnienia orzeczenia, ani do zmiany jego treści, stąd też wydanie postanowienia o wykładni wyroku jest jego niedopuszczalną zmianą. Pozwani zaznaczyli, że w okolicznościach sprawy, jako że powództwo przeciwegzekucyjne dotyczy orzeczenia Sądu winno opierać się na przesłankach art. 840 § 1 pkt. 2 k.p.c. Zdaniem strony pozwanej nie zachodzi żadna z przesłanek powództwa przeciwegzekucyjnego, a wierzytelność

pozwanym egzekwowana jest zgodnie z sentencją wyroku, wobec niewykonania go przez powoda (uzasadnienie odpowiedzi na pozew k. 87-93).

Pismem procesowym z dnia 1 lutego 2016 r. pełnomocnik powodów wniósł o oddalenie wniosku o wyłączenie do odrębnego postępowania powództwa w zakresie zasądzenia od pozwanych kwot po 16 408,76 oraz o oddalenie wniosku o zawieszenie postępowania (pismo procesowe k. 122-123).

Na rozprawie w dniu 6 kwietnia 2016 r. Sąd postanowił oddalić wniosek pozwanych o wyłączenie do odrębnego rozpoznania roszczeń o zapłatę zawartych w punktach 2 i 3 pozwu oraz o przekazanie tych roszczeń albowiem doszedł do przekonania, że są to roszczenia które mogą być dochodzone łącznie z roszczeniem o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, szczególnie że w ocenie Sądu nawet istnieje możliwość przekształcenia w toku procesu roszczenia o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego na roszczenie o zapłatę w sytuacji wyegzekwowania należności objętej tytułem wykonawczym gdyż powództwo przeciwegzekucyjne stałoby się bezprzedmiotowe. Ponadto Sąd wydał postanowienie oddalające wniosek o zawieszenie postępowania albowiem nie zostały spełnione przesłanki do zawieszenia postępowania przewidziane w treści przepisu art. 177 k.p.c. (e-protokół z dnia 6 kwietnia 2016 r. 00:27:16-00:30:10 skrócony k. 134).

Pismem z dnia 13 kwietnia 2016 r. powód ostatecznie zmodyfikował powództwo wnosząc o:

- pozbawienie w części wykonalności tytułu wykonawczego w odniesieniu do pozwanych D. S. i L. B. co do kwot po 161 216,72 zł;

- zasądzenie od każdego z pozwanych D. S. oraz L. B. na rzecz powoda L. M. kwot po 9 783,28 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 września 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty (pismo procesowe k. 135-136).

Pozwani wnosili o oddalenie zmodyfikowanego powództwa. W piśmie z dnia 5 maja 2016 r. podnieśli, że w ich ocenie modyfikację roszczeń o zapłatę należało potraktować jako częściowe cofnięcie powództwa przez powoda bez zrzeczenia się roszczenia z uwagi na brak oświadczenia o zrzeczeniu się roszczenia. Wobec tego strona pozwana oświadczyła, że nie wyraża zgody na częściowe cofnięcie powództwa w zakresie pierwotnie zgłoszonych przez powoda roszczeń o zasądzenie od pozwanych kwot po 16 408,76 zł (pismo procesowe k. 145 – 146).

Na rozprawie w dniu 10 maja 2016 r. pełnomocnik powodów wniósł o obciążenie pozwanych kosztami postępowania w sprawie, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych od każdego z pozwanych oraz dodatkowo po 434,62 zł od każdego z pozwanych tytułem zwrotu kosztów dojazdu pełnomocnika na dwie rozprawy (pismo procesowe k. 147, e-protokół z dnia 10 maja 2016 r. 00:01:17-00:01:48 skrócony k.148).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Okręgowy w Gdańsku w wyroku z dnia 24 września 2013 r. w sprawie XV C 383/12 z powództwa D. S., L. B., J. K. i J. R. przeciwko H. M. (1) i (...) S.A. w W. o zapłatę oddalił powództwo oraz orzekł o kosztach postępowania (dowód: Wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 24 września 2013 r. k. 55).

Wyrokiem z dnia 27 lutego 2015 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku, I Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt I ACa 614/14 na skutek apelacji powodów D. S., L. B., J. K. i J. R. od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 24 września 2013 r. w sprawie XV C 383/12, zmienił zaskarżone orzeczenie w punkcie I w ten tylko sposób, że zasądził od pozwanych (...) S.A. na rzecz powodów D. S. oraz L. B. kwoty po 171 000 zł, J. K. i J. R. kwoty 67 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26 czerwca 2013 r., z tym zastrzeżeniem, że zapłata orzeczonych kwot przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego do wysokości zapłaconej kwoty. W pozostałej części wyroku Sąd Apelacyjny zmienił orzeczenie Sądu Okręgowego w zakresie stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu, oddalił apelację w pozostałym zakresie, rozdzielił koszty postępowania odwoławczego oraz umorzył postępowanie zażaleniowe (dowód: wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 27 lutego 2015 r. k. 15-15v).

Pismami z dnia 9 marca 2015 r. (...) S.A. poinformował D. S. oraz L. B., iż po rozpatrzeniu zgłoszonych roszczeń przyznano na ich rzecz kwoty po 171 000 zł (dowód: pisma (...) z dnia 28 marca 2015 r. k. 11, 12).

W dniu 10 marca 2015 r. (...) S.A. przelał na rachunek Kancelarii Radcy Prawnego U. O. kwoty po 171 000 zł na rzecz D. S. oraz L. B. (dowód: potwierdzenia wykonania operacji k. 13, 14).

Wyrokiem z dnia 13 maja 2015 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku, I Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt I ACa 614/14 na wniosek powodów o uzupełnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 27 lutego 2015 r., I Wydział Cywilny w sprawie I ACa 614/14, uzupełnił orzeczenie z dnia 27 lutego 2015 r. w ten sposób, że oddalił wniosek o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego, oddalił wniosek o uzupełnienie wyroku w pozostałym zakresie oraz oddalił wniosek powodów o zasądzenie kosztów postępowania o uzupełnienie wyroku (dowód: wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 13 maja 2015 r. k.25).

W dniu 26 maja 2015 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku nadał klauzulę wykonalności w zakresie punktu I podpunktu pierwszego litera a i b wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 27 lutego 2015 r. w sprawie I ACa 614/14 zmieniającego punkt I wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 24 września 2013 r. w sprawie XV C 383/12 na rzecz wierzycieli D. S., L. B., J. K. i J. R. (dowód: tytuł wykonawczy k. 55-56v).

Na wniosek D. S. oraz L. B. z dnia 17 sierpnia 2015 r., Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla W.w W.B. M. wszczął postępowanie egzekucyjne na podstawie tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 27 lutego 2015 r. w sprawie I ACa 614/14 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 26 maja 2015 r. (dowód: wniosek egzekucyjny k. 1-2 akt komorniczych KM 1263/15, tytuł wykonawczy k. 3 akt komorniczych KM 1263/15; okoliczności niekwestionowane).

W dniu 18 sierpnia 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla W.w W.B. M. wezwał H. M. (1) do wpłacenia na konto bankowe komornika lub w kancelarii kwot: 342 000 zł tytułem należności głównej, 1 800 zł tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego w egzekucji, 78 zł tytułem kosztów klauzuli, 51 588,79 zł tytułem opłaty egzekucyjnej oraz 45,26 zł tytułem wydatków głównych (dowód: wezwanie do zapłaty należności k. 8).

Pismem datowanym na dzień 26 sierpnia 2015 r. pełnomocnik H. M. (1) wezwał pełnomocnika wierzycieli do cofnięcia wniosku egzekucyjnego w sprawie KM 1263/15 z uwagi na fakt, że pozwany w sprawie I ACa 614/14 (...) S.A. przelał na konto pełnomocnika wierzycieli pełną należność wynikającą z pkt) I wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku (dowód: pismo pełnomocnika H. M. do pełnomocnika wierzycieli k. 9-10).

Postanowieniem z dnia 24 września 2015 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku, I Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt I ACa 614/14 na wniosek H. M. (1) o wykładnię wyroku tegoż Sądu z dnia 27 lutego 2015 r. wydanego w sprawie I ACa 614/14, dokonując wykładni stwierdził, że orzeczenie zawarte w pkt. I 1)b) o treści „z tym zastrzeżeniem, że zapłata orzeczonych kwot przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego do wysokości zapłaconej kwoty” odnosi się także do kwot wskazanych w pkt. I 1)a) tegoż wyroku. W pozostałym zakresie Sąd wniosek o dokonanie wykładni oddalił (dowód: postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 24 września 2015 r. k. 40).

Komornik Sądowy w toku egzekucji prowadzonej w sprawie KM 1236/15 wyegzekwował do dnia 23 lutego 2016 r. kwotę 29 552,19 zł. Na rzecz wierzycieli przekazano łączną kwotę 14 715,71 zł, z czego na każdego z nich przypadła kwota 7 357,855 zł. Opłata egzekucyjna wyniosła 4 691,53 zł, natomiast koszty postępowania 159,31 zł. Kwota 9 985,64 zł pozostała w depozycie z uwagi na wyegzekwowanie jej po dacie zawieszenia postępowania egzekucyjnego i nie została przekazana na rzecz wierzycieli (dowód: zaświadczenie o dokonanych wpłatach k. 137-137v, karta rozliczeniowa w aktach komorniczych KM 1263/15).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy niniejszej oraz aktach sprawy komorniczej o sygn. akt KM 1263/15. Wymienione dokumenty w toku procesu nie były kwestionowane przez strony, dlatego też Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że w niniejszym postępowaniu powód po modyfikacji roszczeń domagał się pozbawienia w części wykonalności tytułu wykonawczego w odniesieniu do każdego z pozwanych co do kwot po 161 216,72 zł na podstawie art. 840 § 1 pkt) 2 k.p.c. oraz domagał się zasądzenia od każdego z pozwanych kwot po 9 783,28 zł na podstawie art. 415 i 405 k.c. wraz z odsetkami w związku z wyegzekwowaniem tych kwot przez komornika sądowego na podstawie spornego między stronami tytułu wykonawczego.

Podstawę prawną żądania pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w niniejszej sprawie stanowi przepis art. 840 § 1 pkt) 2 k.p.c. zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Artykuł 840 § 1 pkt) 2 k.p.c. stwarza podstawę do zwalczania tytułu wykonawczego w przypadku, gdy już po powstaniu tytułu egzekucyjnego zaszły zdarzenia prowadzące do wygaśnięcia zobowiązania lub zdarzenia, wskutek których zobowiązanie nie może być egzekwowane. Na podstawie regulacji materialnoprawnych w literaturze rozróżnia się zdarzenia zależne od woli stron (np. spełnienie świadczenia, potrącenie) oraz niezależne od woli stron (m.in. przedawnienie roszczenia, niemożność świadczenia wskutek okoliczności, za które dłużnik nie odpowiada) (por. np. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 14 października 1993 r., III CZP 141/93, OSNC 1994, nr 5, poz. 102; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 30 lipca 1974 r., III CZP 44/74, OSNC 1975, nr 5, poz. 78).

W takiej sytuacji w toku niniejszej sprawy należało ustalić, czy zostały spełnione przesłanki z art. 840 § 1 pkt) 2 k.p.c., a w szczególności czy świadczenia pieniężne zasądzone wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 27 lutego 2015 r. na rzecz pozwanych D. S. i L. B. zostały spełnione po powstaniu tytułu egzekucyjnego w związku z zapłatą przez (...) Spółkę Akcyjną w W. na rzecz pozwanych kwot po 171 000 zł.

Niewątpliwie kwestią sporną w niniejszej sprawie było to czy w wyroku z dnia 27 lutego 2015 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku zasądzając w punkcie I podpunkcie 1 litera a od H. M. (1) i spółki (...) na rzecz D. S. i L. B. kwoty po 171 000 zł zastrzegł, że spełnienie świadczenia przez jednego z dłużników zwalnia drugiego, a więc czy określił odpowiedzialność H. M. (1) i spółki (...) na zasadzie in solidum.

W ocenie Sądu Okręgowego już sama redakcja tj. umieszczenie po przecinku, na końcu podpunktu 1 wyrażenia „z tym zastrzeżeniem, że zapłata orzeczonych kwot przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego do wysokości zapłaconej kwoty” i graficzny układ wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 27 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt I ACA 614/14 pozwala przyjąć, że wyrażenie to odnosi się do całości podpunktu 1, a więc również do kwot zasądzonych na rzecz D. S. i L. B.. Zdaniem Sądu decydujące znaczenie w niniejszej sprawie ma jednak wydane w dniu 24 września 2015 r. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, dokonujące wykładni wyroku z dnia 27 lutego 2015 r., z którego to postanowienia jednoznacznie wynika, że kwoty po 171 000 zł zostały zasądzone od H. M. (1) i spółki (...) na rzecz D. S. i L. B. na zasadzie odpowiedzialności in solidum, a więc że spełnienie świadczenia przez jednego ze zobowiązanych zwalnia drugiego. Ponadto należy zaznaczyć, że postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w przedmiocie wykładni wyroku z dnia 27 lutego 2015 r. jest prawomocne, a więc zgodnie z nim należało przyjąć, że odpowiedzialność H. M. (1) i spółki (...) za spełnienie świadczeń zasądzonych na rzecz pozwanych ma charakter in solidum.

Wobec powyższego, za bezzasadne należało uznać zarzuty strony pozwanej dotyczące tego, że należności zasądzone wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 27 lutego 2015 r. na rzecz pozwanych nie są objęte odpowiedzialnością in solidum. Oczywiście w toku niniejszego postępowania Sąd nie miał podstaw do badania prawidłowości postanowienia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku dotyczącego wykładni wyroku z dnia 27 lutego 2015 r..

Powszechnie w doktrynie przyjmowany jest pogląd, że w razie zupełnego zaspokojenia roszczenia z egzekucji na podstawie danego tytułu wykonawczego odpada możliwość wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego przewidzianego w art. 840 k.p.c., gdyż wygasła wykonalność wykonanego w całości tytułu wykonawczego. Taki też pogląd konsekwentnie prezentuje Sąd Najwyższy (por. wyrok I CR 255/88 z 17 listopada 1988 r., nie publ. – „Dłużnik traci prawo wytoczenia powództwa opozycyjnego z art. 840 k.p.c. dopiero z chwilą wyegzekwowania przez wierzyciela świadczenia objętego tytułem wykonawczym”; III CKN 310/77 z dnia 20 stycznia 1978 r., nie publ. – „Powództwo przeciwegzekucyjne, przewidziane w art. 840 k.p.c. nie jest dopuszczalne po wykonaniu tytułu wykonawczego. Nie zamyka to jednak powodowi możliwości dochodzenia swych uprawnień w innym postępowaniu”; III CKN 41/97 z dnia 24 czerwca 1997 r., nie publ., oraz wyrok I PKN 197/01 z dnia 04 kwietnia 2002 r., Wokanda 2002, nr 12, s. 27).

Mając więc na uwadze powyższe rozważania należało stwierdzić, że należności zasądzone wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 27 lutego 2015 r. na rzecz pozwanych D. S. i L. B. zostały spełnione przez spółkę (...), a więc H. M. (1) nie był zobowiązany do spełniania jakichkolwiek świadczeń na rzecz pozwanych na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego, albowiem wygasła wykonalność tytułu wykonawczego, który został wykonany. W takiej sytuacji zostały spełnione przesłanki z art. 840 § 1 pkt) 2 k.p.c. i Sąd uwzględnił roszczenie powoda H. M. (1) o pozbawienie w części wykonalności tytułu wykonawczego w zakresie niewyegzekwowanych należności zgodnie z zakresem żądania określonym przez powoda.

Przechodząc do dalszych rozważań należy zająć się kwestią roszczeń powoda o zapłatę. Przy czym Sąd przyjął zgodnie ze stanowiskiem strony pozwanej, że powód w sposób dorozumiany ograniczając w piśmie z dnia 13 kwietnia 2016 r. powództwo o zapłatę i wnosząc o zasądzenie od D. S. oraz L. B. na swoją rzecz kwot po 9 783,28 zł wraz z odsetkami, cofnął powództwo o zapłatę w pozostałym zakresie bez zrzeczenia się roszczenia. Jednak w związku z tym, że strona pozwana nie wyraziła zgody na cofnięcie pozwu Sąd orzekł w zakresie pierwotnego żądania pozwu o zapłatę, a więc co do kwot po 16 408,76 zł.

Zgodnie z art. 405 k.c. kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości.

Bezpodstawne wzbogacenie w rozumieniu art. 405 k.c. zachodzi wtedy, gdy w rezultacie określonej sytuacji następuje wzbogacenie jednej osoby kosztem innej osoby, czyli gdy zachodzi wzajemna zależność pomiędzy uzyskaniem korzyści majątkowej przez wzbogaconego, a uszczerbkiem majątkowym doznany przez zubożonego. Sytuacja, w której dochodzi do wzbogacenia może polegać na jednej czynności faktycznej lub prawnej, ale może się na nią składać kilka wzajemnie ze sobą powiązanych czynności dokonanych przez zubożonego, wzbogaconego lub przez osoby trzecie. Dalszą przesłanką roszczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacania jest wykazanie, że osoba wzbogacona uzyskała korzyść majątkową kosztem innej osoby bez podstawy prawnej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2015 r. w sprawie II CSK 870/14, LEX nr 1929081).

Z ustaleń faktycznych poczynionych w niniejszej sprawie wynika, że na rzecz pozwanych D. S. oraz L. B. komornik sądowy w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym w sprawie Km 1263/15 wyegzekwował i przekazał łączną kwotę 14 715,71 zł. Jednak w okolicznościach niniejszej sprawy należy przyjąć, że pozwani otrzymali po połowie wyegzekwowanej kwoty tj. otrzymali kwoty po 7 357,855 zł. Wynika to stąd, że organ egzekucyjny przekazał pozwany całą kwotę, nie określając w jakiej wysokości środki pieniężne zostały przekazane na rzecz poszczególnych pozwanych, a więc należało uznać, że komornik przekazał każdemu z pozwanych kwoty po 7 357,855 zł.

Mając na uwadze ustalone okoliczności faktyczne, jak również przesłanki przewidziane w przepisie art. 405 k.c., Sąd doszedł do przekonania, że D. S. oraz L. B., wzbogacili się o kwoty po 7 357,855 zł kosztem H. M. (1), które to kwoty pochodzą z jego majątku, a uzyskane zostały na skutek bezpodstawnie prowadzonej egzekucji komorniczej, pomimo uzyskania zasądzonych przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku w sprawie o sygn. akt I ACa 614/14 kwot po 171 000 zł od drugiego dłużnika odpowiadającego na zasadzie in solidum. Uznać zatem należy, że pomiędzy uzyskaniem korzyści majątkowej przez wzbogaconych pozwanych, a uszczerbkiem majątkowym doznany przez zubożonego powoda zachodzi wzajemna zależność.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew, jak również w dalszym toku procesu kwestionowała powyższe roszczenie powoda wskazując, że nie może być mowy o bezpodstawnym wzbogaceniu bowiem wyegzekwowane kwoty nie zostały otrzymane przez pozwanych bez podstawy prawnej, a uzyskane zostały na podstawie tytułu wykonawczego w postaci orzeczenia sądowego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Tym samym w ocenie strony pozwanej brak jest koniecznej przy bezpodstawnym wzbogaceniu przesłanki uzyskania korzyści majątkową kosztem innej osoby bez podstawy prawnej.

Jednak nie można zgodzić się z takim stanowiskiem strony pozwanej albowiem przesłankę bezpodstawnego wzbogacenia w postaci uzyskania korzyści majątkowej bez podstawy prawnej, należy rozumieć w sposób zobiektywizowany, w realiach konkretnej sprawy, jako brak tytułu prawnego, legitymizującego przesunięcie korzyści do majątku wzbogaconego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 26 lutego 2015 r. w sprawie I ACa 1011/14). Oczywiście egzekucja, która toczyła się w sprawie Km 1263/15 była prowadzona przez komornika sądowego na podstawie złożonego przez pozwanych tytułu wykonawczego w postaci wyroków sądowych zaopatrzonych w klauzulę wykonalności. Jednak w ocenie Sądu przed złożeniem komornikowi przez pozwanych wniosku egzekucyjnego wygasła wykonalność załączonego do tego wniosku tytuł wykonawczego albowiem świadczenie pieniężne zasądzone wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 27 lutego 2015 r. zostało spełnione na rzecz pozwanych przez spółkę (...) jako dłużnika odpowiadającego z powodem na zasadzie in solidum. W takiej sytuacji tytuł wykonawczy został wykonany dobrowolnie jeszcze przed wszczęciem egzekucji na wniosek pozwanych, a więc powód H. M. (1) nie był zobowiązany do spełniania jakichkolwiek świadczeń na rzecz pozwanych na podstawie przedmiotowego tytułu. Tym samym brak było podstaw do prowadzenia egzekucji w stosunku do powoda, jak i egzekwowania jakichkolwiek kwot z jego majątku.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że zostały spełnione przesłanki z art. 405 k.c., a więc zasadne było roszczenie powoda w zakresie zasądzenia od pozwanych na z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia kwot po 7 357,855 zł.

Ponadto na dochodzone od każdego z pozwanych roszczenie pieniężne składa się również kwota 4 850,84 zł stanowiąca wyegzekwowane od powoda koszty egzekucyjne w postaci części opłaty egzekucyjnej w kwocie 4 691,53 zł oraz innych kosztów egzekucji w kwocie 159,31 zł.

Zgodnie z art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Przesłankami odpowiedzialności deliktowej są w świetle powołanego przepisu wina, szkoda i związek przyczynowo – skutkowy.

W niniejszej sprawie powód winien zatem wykazać niezbędne przesłanki dla uwzględnienia takiego roszczenia tj. szkodę, zdarzenie wywołujące szkodę i związek przyczynowy między szkodą, a zdarzeniem wywołującym szkodę. W ocenie Sądu Okręgowego strona powodowa należyście uczyniła zadość wskazanemu obowiązkowi.

Przede wszystkim wskazać trzeba, że dochodzona tytułem odszkodowania kwota 4850,84, stanowiąca część opłaty egzekucyjnej w kwocie 4 691,53 zł oraz innych kosztów egzekucyjnych w kwocie 159,31 zł została wyegzekwowana przez komornika sądowego z majątku H. M. (1) w efekcie wszczęcia w dniu 17 sierpnia 2015 r. egzekucji komorniczej przez pozwanych D. S. oraz L. B., pomimo tego, że wygasł obowiązek powoda do spełnienia świadczenia stwierdzony tytułem wykonawczym.

Strona pozwana wskazywała, że w okolicznościach niniejszej sprawy wszczęcie postępowania egzekucyjnego i egzekucja należności na podstawie i zgodnie z tytułem wykonawczym nie było bezprawne, bowiem wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 27 lutego 2015 r. nie zawiera zastrzeżenia, że zapłata orzeczonych kwot przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego do wysokości zapłaconej kwoty. Nie sposób zgodzić z taki zarzutem powołując się na powołaną wyżej argumentację.

Wskazać trzeba, że wierzyciel nie ponosi odpowiedzialności na podstawie art. 415 k.c. za szkodę wyrządzoną na podstawie orzeczenia zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, chyba że złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji i jego

popieranie było zachowaniem zawinionym (por. Uchwała Sądu Najwyższego 7 października 2009 r. w sprawie III CZP 68/09, OSNC 2010/4/52).

Niewątpliwie pozwani uzyskali tytuł wykonawczy zgodnie z prawem, jednak nie mogą zasługiwać na uwzględnienie ich zarzuty jakoby postępowanie egzekucyjne i egzekucja należności prowadzona na podstawie tego tytułu wykonawczego nie były bezprawne.

Zgodnie z art. 776 k.p.c. podstawą egzekucji jest tytuł wykonawczy, którym jest tytuł egzekucyjny zaopatrzony w klauzulę wykonalności.

Jednak jak już wyżej wskazano wykonalność tytułu wykonawczego na podstawie którego pozwani wszczęli egzekucję wygasła w związku z dobrowolnym spełnieniem świadczenia objętego tym tytułem. W takiej sytuacji pozwani nie mieli podstawy do prowadzenia egzekucji przeciwko powodowi H. M. (1).

W ocenie Sądu pozwanym w związku z wszczęciem przez nich bezpodstawnej egzekucji przeciwko powodowi można przypisać winę nieumyślną w postaci niedbalstwa. Niewątpliwie pozwani w toku postępowania procesowego przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku oraz w toku postępowania egzekucyjnego byli reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika, a więc przed wszczęciem egzekucji powinni dochować należytej staranności i wyjaśnić wątpliwości w zakresie tego czy pomimo spełnienia świadczenia zasądzonego wyrokiem z dnia 27 lutego 2015 r. przez spółkę (...) nadal zobowiązanym z tego wyroku jest H. M. (1). Jednak pomimo wątpliwości co do treści orzeczenia, o czym świadczy wykładnia wyroku z 27 lutego 2015 r. dokonana przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku, pozwani wszczęli bezpodstawną egzekucję przeciwko powodowi powodując poniesienie przez niego kosztów egzekucyjnych oraz uszczuplenie jego majątku o kwoty wyegzekwowane i przekazane pozwanym. W takiej sytuacji pozwani powinni i mogli przewidzieć skutki wszczęcia bezprawnej egzekucji.

Biorąc pod uwagę powyższe konstatacje stwierdzić należy, że gdyby nie złożenie wniosku egzekucyjnego przez pozwanych, mimo zaspokojenia ich roszczenia, nie doszłoby do bezpodstawnego wszczęcia egzekucji w ramach której niesłusznie wyegzekwowano od powoda kwoty pieniężne, a tym samym nie powstałaby szkoda w jego majątku. W tej sytuacji Sąd uznał, że zostały spełnione przesłanki z art. 415 k.c..

Tym samym za słuszne należy uznać roszczenie H. M. (1) o zasądzenie od pozwanych kwoty 4 850,84 zł stanowiącej wyegzekwowane od powoda koszty egzekucyjne, przy czym należało ją rozdzielić po połowie na obydwójce pozwanych, tj. po 2425,42 zł na każdego z nich.

Wobec tego należało zasądzić na rzecz powoda H. M. (1) od każdego z pozwanych kwotę 9 783,27 zł na którą składają się: kwota uzyskana kosztem powoda przez każdego z pozwanych tytułem bezpodstawnego wzbogacenia tj. 7 357,855 zł oraz przypadająca na rzecz powoda od każdego z pozwanych kwota odszkodowania tj. 2425,42 zł.

W pozostałym zakresie powództwo o zasądzenie podlegało oddaleniu jako bezzasadne.

O odsetkach ustawowych za opóźnianie Sąd orzekł zgodnie z art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 455 k.c. Stosownie do przepisu art. 455 k.c., jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony, ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do jego wykonania. Przy czym Sąd przyjął, że spełnienie świadczenia niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania oznacza spełnienie tego świadczenia w terminie 14 dni od wezwania. W razie zaniechania przez wierzyciela wezwania do zapłaty dłużnika przed wszczęciem postępowania sądowego należy za wezwanie uznać datę doręczenia pozwu (zobacz: Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 lipca 2011 r. sygn. I CSK 576/09 LEX nr 1050451). Odpis pozwu został doręczony pozwanemu w dniu 27 października 2015 r., a więc termin na spełnienie świadczenia upływał w dniu 10 listopada 2015 roku, co powoduje, że od dnia 11 listopada 2015 r. pozwani pozostawali w opóźnieniu i od tego dnia należało zasądzić odsetki ustawowe za opóźnianie zgodnie z art. 481 § 1 k.c. Niezasadnym było uwzględnienie wniosku powoda o zasądzenie odsetek od dnia 13 września 2015 r. tj. daty wezwania pełnomocnika pozwanych do cofnięcia wniosku egzekucyjnego.

Należy przy tym podkreślić, że przepis art. 481 § 1 k.c. zawsze regulował odsetki ustawowe za opóźnienie, natomiast do dnia 31 grudnia 2015 r. wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie zgodnie z przepisami art. 481 § 2 k.c. i 359 § 3 k.c. o treści obowiązującej do dnia 31 grudnia 2015 r. była taka sama jak wysokość odsetek ustawowych uregulowanych w art. 359 k.c. i była określana w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, z tym, że dotyczyło to sytuacji gdy stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona. Od dnia 1 stycznia 2016 r. wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie (art. 481 k.c.) oraz wysokość odsetek ustawowych jest inna, a więc obecnie w sytuacji gdy stopa odsetek za opóźnienie nie została oznaczona to należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości określonej w treści przepisu art. 481 § 2 k.c.. W takiej sytuacji do dnia 31 grudnia 2015 r. wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie obliczana jest na podstawie art. 359 k.c. w zw. z art. 481 § 1 i 2 k.c., a od dnia 1 stycznia 2016 r. na podstawie art. 481 § 2 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł w zakresie roszczeń o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego na podstawie art. 98 k.p.c., a w zakresie roszczeń o zapłatę na podstawie art. 100 k.p.c..

Powód H. M. (1) w niniejszej sprawie poniósł koszty opłat sądowych od pozwu od roszczeń w wysokości 17 100 złotych (2 x 7729 zł w zakresie żądania o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego wykonalności; 2 x 821 zł = 1642 zł w zakresie roszczenie o zapłatę), koszty zastępstwa procesowego w wysokości po 3 600 złotych w sprawie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego oraz 2400 zł w sprawie o zapłatę, jako wynagrodzenie adwokata zgodnie z § 6 pkt. 6 i 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013, Nr 490 t.j.), 17 złotych opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz koszt dwukrotnego dojazdu na rozprawę w wysokości 434,62 jeden (869,24 zł).

Pozwani natomiast ponieśli koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3 600 złotych w sprawie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego oraz 2400 zł w sprawie o zapłatę zgodnie z § 6 pkt 6 i 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013, Nr 490 t.j.). Wskazać przy tym należy, że strona pozwana nie złożyła dowodu uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Powód H. M. (1) żądał pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w zakresie zasądzonych na rzecz pozwanych kwot po 161 216,72 zł, jego roszczenie zostało uwzględnione w całości, dlatego te uznać należy, że pozwani przegrali proces w tej części w całości. Dlatego też D. S. i L. B. winni zwrócić powodowi koszty postępowania o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w całości.

Powód H. M. (1) w zakresie żądania o zapłatę domagał się zasądzenia na swoją rzecz 16 408,76 zł, uwzględniona natomiast została kwota 9 783,27 zł. Powód wygrał sprawę w zakresie żądania o zapłatę w 59,62 %, a więc z łącznej kwoty poniesionych kosztów procesu wynoszącej 3221 złotych (821 zł tytułu opłaty od pozwu o zapłatę oraz 2400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego) należał mu się ich zwrot od pozwanych w wysokości 1920,36 złotych. Z kolei pozwani względem powoda H. M. (1) wygrali sprawę w zakresie zadania powoda o zapłatę w 40,38 %, a więc z kwoty 2400 złotych należ im się od powoda 969,12 złotych. Wobec tego należało zasądzić na rzecz powoda różnicę między należnymi jemu kosztami, a kosztami należnymi pozwanym tj. kwotę 969,12 złotych.

Na zasądzone w pkt. 5 i 6 wyroku kwoty po 12 723,36 od każdego z pozwanych, składają się: uiszczona przez powoda opłata od pozwu w części dotyczącej pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w wysokości 7 729 zł, opłata skarbowa od pełnomocnictwa w kwocie 8,5 zł, koszt zastępstwa procesowego w sprawie o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w wysokości 3 600 zł, zwrot kosztów dojazdu pełnomocnika powoda na rozprawę w kwocie 434,62 zł oraz różnica między kosztami należnymi powodowi, a kosztami należnymi każdemu z pozwanych w zakresie żądania o zapłatę w kwocie 969,12 złotych.

W ocenie Sądu opłatę od pozwu należało obliczyć od każdego z roszczeń osobno (o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego wykonalności i o zapłatę) w stosunku do każdego z pozwanych. Ostatecznie, po rozszerzeniu

powództwa w zakresie pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego pismem z dnia 13 kwietnia 2016 r. opłata od pozwu w zakresie tego roszczenia powinna wynosić 2 x 8061 zł.

Orzekając w punkcie 7 i 8 wyroku o nieuiszczonych kosztach sądowych, Sąd za podstawę przyjął art. 98 k.p.c. oraz art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Z uwagi na fakt, że Sąd pobrał opłatę od pozwu w zakresie roszczenia o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w wysokości 2 x po 7729 zł, natomiast po rozszerzeniu żądania w tym zakresie opłata powinna wynieść 8061 x 2, należało obciążyć D. S. i L. B. kwotami po 332 zł ($8061 \text{ zł} - 7729 \text{ zł} = 332 \text{ zł}$).

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w wyroku.